

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

ГОСТ

chitanka.info

Ти ще идеш сред тях, неразбиращ и весел,
като хвърлена капка от вятъра луд,
непохватно косата си с пръсти заресал
ти ще влезеш сред общата врява нечут.

Ще те срещнат
с прегръдки,
с гълчава стоуста.
Продължителен дъжд над града ще вали.
И от техните приказки — болни и пусти —
всички думи ще бъдат студени и зли.

Може някой, облегнат на твоето рамо,
стара мъка да чопли с пиянски сълзи
и забравил за своите дълги измами
да говори за хубост — о, Боже, пази!

И над тяхното — дан от лозарите вино,
и над техния — дар от жътварите хляб —
ти ще слушаш добър,
ти ще гледаш невинен —
посред шумната сила — безсилен и слаб.

Нейде около тази жестока трапеза
сякаш моята сянка превита седи.
По-добре е навреме навън да излезеш,
дето дишат звезди и прииждат води.

Там в просторната хубост, огряла лицата,
тръпне макът, понесъл червени венци.
Ти пътувай към хората с думи сърцати
и се лутай след ехо на влажни шурци.
Аз наскоро, привърша ли грижите пътни —
ще развея из облака руси коси,
и ще шепна безгласно:

*„Това е синът ми.
От бездушните своето време спаси.“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.